

MESSAGE FROM THE RAV

Welcome to our minyan. We hope that you had a successful week and meaningful fast and wish you a relaxing שבת. With ט' באב behind us, שבת נחמו comes to comfort us for our national loss that we commemorated on Tuesday. Chazal teach us that one of the events that occurred on ט' באב was the return of the מרגלים from their 40 days touring ארץ ישראל, their giving over their negative report and בני ישראל crying that night for fear that Hashem had led them to a dead end. A dead end is indeed what resulted. Hashem punished the generation with death and having to wander the desert for 40 years – 1 year for each day the spies spent in Canaan.

Each year on ט' באב, בני ישראל would dig a grave and sleep in it that night. Those that woke up the next morning woke up. Those that didn't were buried. In the 40th year in the desert, everyone woke up the next morning leading בני ישראל to think that they perhaps miscalculated, so they went to sleep again the next night in their graves, but once again no one died. This continued until the 15th of אב, when the full moon was clearly visible and they knew that they couldn't have missed ט' באב and they thus knew that the 40 year decree was over. In addition, Moshe's 38 years without נבואה since the sin of the מרגלים ended on this day, indicating to him that the decree was over.

A new generation was ready to go into ארץ ישראל. A new עם ישראל, a nation of brothers who had overcome the tragedy of ט' באב and had learned the meaning of אהבת חנינם. A nation either born in the desert or who were still in their teens when leaving Egypt. A nation with no Eirev Rav. A nation of new potential. This nation receives the

message of ספר דברים from Moshe Rabeinu, including a reminder about the national revelation witnessed 40 years earlier and the task to continue transmitting Hashem's message for all generations and to never break the chain.

3500 years later, we too are a new generation that is finally experiencing our redemption. נחמו – the words of comfort of Yeshayahu that we will return to our homeland have been fulfilled. We are living in the times of the גאולה! In order to maintain and forward the redemptive process, we need to undo the sins that caused the destruction. We need to strengthen our אמונה, beware of dangerous temptations and לשון הרע, and abolish חנינם – the causeless hatred which is still rampant amongst us. A scary thing happened to me this week outside a בית כנסת in the area. An argument broke out and I tried to calm someone down and related to him as אחי. He snapped back at me: אתה לא האח שלי! I realised where the problem was. We need to act towards each other like the brothers and sisters we are! אב דווקא now, following ט' באב, we need to increase our אהבת חנינם to assure that we will never have to fast again.

Finally, we have to amplify our Torah study and zest for fulfilling מצוות. Moshe Rabeinu begs Hashem to be able go into ארץ ישראל, even not as the leader, just in order to be able to fulfil the מצוות to their fullest. When was the last time we begged anyone to be able to do a Mitzvah properly? With ט"ו approaching on Sunday night, a full week will have passed since ט' באב. Let us strengthen our connection with ארץ ישראל and rebuild our relationship with עם ישראל, ארץ ישראל and תורת ישראל.

שבת שלום
רב שמואל וטליה

ט"ו באב בדברי חז"ל

נלקח ברובו מויקיפדיה

1. התרת נישואים בין השבטים - בסוף פרשת מסעי מסופר שלבקשת בני שבט מנשה בעניין בנות צלפחד נקבע שבת יורשת נחלה תחתן רק עם חתן משבטה כדי שנחלה לא תעבור בין השבטים. עם התבססות בני ישראל בארץ, נטשטשו הגבולות בין השבטים ונתבטל איסור זה. השערה נוספת לסיבת ביטול האיסור היא שהאיסור נבע רק מהצורך שכל שבט יילחם על נחלתו (ולא ירגיש שהוא נלחם בשביל משהו אחר) ותוקן רק לתקופת כיבוש הארץ.
2. הותרו נישואים עם בני בנימין. הנדר היה שלא יתנו לבני בנימין נשים מישראל, אך הותר לבני בנימין ל"חטוף" נשים מישראל ולשם כך הנשים חוללו בכרמים ("ויצו את בני בנימין לאמר לכו וארבתם בכרמים ראיתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים וחספתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימין").
3. סיום כריתת עצים לבית המקדש עבור המערכה על מזבח העולה, שכן מאותו היום ואילך יורד כוחה של החמה באופן שכבר ניכרת לחות בעצים הגורמת לחשש שיהיו בהם תולעים הפוסלים אותם למזבח. (השמחה שבדבר א. לעצים שלא יכרתו, ב. כפי שמסביר רבנו גרשום מאור הגולה, היא שעתה שהיום מתקצר והלילות מתארכין יש זמן רב יותר ללימוד תורה המשובח ואפשרי יותר בלילות).
4. ביטול הפרדיסאות - על מנת למנוע את התערערות שלטונו, ירבעם בן נבט מנע מבני ישראל לעלות לרגל לירושלים. על פי חז"ל, הושע בן אלה ביטל את האיסור בט"ו באב.

- 5. קבורת הרוגי ביתר, הם הרוגי מרד בר כוכבא אשר במשך זמן רב לא נקברו. הברכה הרביעית בברכת המזון, ברכת "הטוב והמטיב" מציינת מאורע זה.
- 6. ט"ו באב חל בליל ירח מלא (כמו בכל מחציתו של חודש ירחי). השמחה הגדולה במילואה של הלבנה היא מפני שבני ישראל נמשלו ללבנה, שדוקא לאחר שהיא יורדת עוד ועוד מתחילה העלייה שלה ויום ט"ו באב מסמל את שיא העלייה שלאחר הצער הגדולה של ימי בין המצרים ו- תשעה באב.
- 7. ט"ו באב הינו היום המקביל בלוח העברי וקשור בהופכותו האסטרונומית לתאריך ט"ו בשבט הוא ראש השנה לאילנות הנחגג בימינו גם בנטיעת אילנות, אולם חקלאית משובח יותר לנטוע ב-ט"ו באב אשר גם משמש בהלכה כיום האחרון לנטיעה. (כל נטיעה לאחר מכן נחשבת לנטיעה של השנה הבאה)

חמישה עשר באב "לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב וכיום הכיפורים"

חמישה דברים משמחים קרו בט"ו באב, בזמנים שונים בהיסטוריה היהודית:

יום שפסקו בו מתי המדבר: משנגזר על דור המדבר שלא יכנסו אל ארץ ישראל, מתו מהם מדי שנה, בתשעה באב חמישה עשר אלף. ט"ו האלפים האחרונים חפרו אף הם את קבריהם ונכנסו לתוכם בליל תשעה באב. מכיוון שהיו אחרונים סלח להם הקב"ה, וחיו. אולם, בתשעה באב שחרית כשהתעוררו משנתם, עדיין לא ידעו שנבדלו לחיים, וחשבו שמא טעו בחשבון הימים, והיו נכנסים לקבריהם עוד חמישה לילות. כיון שהגיע ט"ו באב, וראו את הירח במלואו- ידעו שחשבונם נכון. מיד והבינו שבטלה מעליהם הגזירה, ועשו אותו יום טוב.

הותרו השבטים לבוא זה בזה, ושבת בנימין לבוא בקהל: שני איסורים של חיתון זה בזה היו בעם.

האחד- מימי משה רבינו: בת שירשה מאביה נחלה- לא יכלה להינשא אלא לכן שבטה בלבד (כדי שלא תעבור נחלה משבט לשבט). השני- אחרי מעשה 'פילגש בגבעה', נשבעו ישראל לאמור: "איש ממנו לא יתן בתו לבנימין לאשה". מאז לא יכלו בני שבט בנימין לבוא בקהל ישראל. שני האיסורים, אף שנעשו כהלכה, היו קשים לישראל, מכיוון שהיו אסורים להתחתן אלה באלה. לאחר שדרשו חכמים את המקראות, והוכיחו שהאיסורים שייכים רק לאותו דור בו התרחשו, בוטלו שניהם יחד באותו היום- חמישה עשר באב.

יום שביטל הושע בן אלה פרדיסאות: כשקרע ירבעם בן נבט את מלכות ישראל מירושלים, העמיד שני עגלים (בדן ובבאר שבע), והיה מביא לשם את העם שיעבדו עבודה זרה. כיון שעניו רבים היו נשואות רק לבית המקדש שבירושלים, הושיב ירבעם פרדיסאות, כלומר מחסומים ושומרים, בכל הדרכים המובילות לירושלים, שלא יעלו ישראל לשם ויעבדו את ה' וישתחוו למלך יהודה אשר בירושלים. המחסומים היו קיימים עד סוף ימי מלכות ישראל, עד שמלך הושע בן אלה שביטל את הפרדיסאות ואמר: "כל הרוצה לעלות לירושלים- יעלה".

יום שפסקו לכרות עצים למערכה: כשעלו עזרא ונחמיה מבבל לבנות את הבית השני, מצאו את הארץ שממה; כל עצה נעקרו על ידי האויבים. מכיוון שהיו צריכים עצים לבנין הבית ועבור המערכה, לצורך עבודת המזבח- היתה נדבת עצים נחשבת לנדבה גדולה, וכל הזוכה במצוה הביא קרבן, שנקרא 'קרבן העצים', מתוך שמחה גדולה. כל האויבים שרצו להתנכל לישראל ולהשבית את בנין המקדש ועבודת המזבח, היו מושיבים משמרות על הדרכים למנוע את הבאת העצים למקדש. והיו המתנדבים להבאתם מחרפים את נפשם ומביאים אותם ממרחקים, ונושאים אותם בשירה ובזמרה. היום האחרון לכריתת העצים, מדי שנה היה חמישה עשר באב. לפי שהעצים הכשרים למזבח חייבים להיות יבשים וללא תולעים, ומט"ו באב ואילך תשש כחה של חמה ואינה מייבשת את העצים הכרותים במהירות, ונכנסים בהם תולעים ונפסלים למזבח. לפיכך משהשלימו את המצווה, והיו מוכנים כבר עצים למערכה עד הקיץ הבא, עשו אותו יום שמחה, והיו קוראים אותו 'יום תבר מגל', כלומר- יום שבירת הקרדומות, שאין בהם עוד צורך בשנה זו.

יום שניתנו הרוגי ביתר לקבורה: כשהחריב אדריאנוס את ביתר, התעלל בהרוגים באכזריות נוראה, ובגופות החללים גידר כרם גדול שהיה לו מכל רוחותיו, לאורך שבעים ושנים מיל. לאחר זמן בא מלך אחר והתיר להביא את ההרוגים לקבורה, ואותו היום היה חמישה עשר באב. באותה שעה תקנו חכמים ברכת 'הטוב והמטיב' בברכת המזון. 'הטוב'- שלא הסריחו, 'והמטיב'- שניתנו לקבורה. אותה ברכה קבעו גם לשותה יין משובח, זכר לאותו הנס שהיה אצל כרם היין.

COMMUNITY ANNOUNCEMENTS

*WE WOULD LIKE TO WELCOME ALL THE NEW FACES TO OUR MINYAN. IF YOU ARE NEW IN THE AREA, PLEASE FEEL FREE TO INTRODUCE YOURSELF TO EITHER RAV SHMUEL OR TALY AFTER SHUL. IF YOU NEED A PLACE FOR LUNCH, WE WILL DO OUR BEST TO ORGANISE ONE FOR YOU.

*FOR COMMENTS ON THE PARSHA PAGE OR QUESTIONS FOR RAV BLOOM PLEASE E-MAIL: RABBI@LATEMINYAN.COM

*IF ANYONE WOULD LIKE TO SPONSOR THIS WEEKLY PARSHA PAGE IN MEMORY OF A CLOSE ONE OR IN HONOUR OF AN UP-COMING SIMCHA, PLEASE CONTACT TAMMY WILSON AT: CHAIR@LATEMINYAN.COM

*IF ANYONE WOULD LIKE TO SPONSOR A KIDDUSH IN HONOUR OF AN UP-COMING SIMCHA, PLEASE CONTACT GALI DORN AT: EVENTS@LATEMINYAN.COM

SHABBAT SHALOM
FROM THE LATE MINYAN

WE INVITE YOU TO ADD YOURSELF TO THE SHUL MAILING LIST. VISIT WWW.LATEMINYAN.COM.